

ΕΝΑΡΞΗ

Routs

Μαρινα

Aegean Pelagos,
The open sea with its islands.
Images of tragedy,
Images of horror.
Among them
Images of children,
Figures of unaccompanied refugee minors.
We saw them arriving alone on the island shores.
Alone walking the roads of Greece
To reach the borders.
And because their eyes haunted us
And because there are many ways
To react to horror
We wanted
Their thoughts, their memories, their journey
And their dreams
To find a voice.
And this voice,
Through the voices of other children of their age
To be heard loudly,
So loudly that it reaches far, as far as possible.

Μπαίνουν ένας-ένας

Δομινικη- Αχμετ

My name is Ahmet. I am 17 years old, from Syria.
I wish this pencil could express the hardships that the people of Syria face in there lives.

Ελεανα- Σαλμαν

Το όνομα μου είναι Σαλμαν. Είμαι 14 χρονών, από το Πακιστάν.
Αγαπώ πολύ το καλοκαίρι! Το καλοκαίρι έχει καλό καιρό και
μπορείς να πηγαίνεις για μπάνιο κάθε μέρα. Τα σχολεία είναι

κλειστά και έχω τρεις ολόκληρους μήνες για να παίζω με τους φίλους μου.

Αλεξανδρα- Ταγιαπ

My name is Tayab. I am 17 years old, from Pakistan.
“Fellow countrymen who return to our beloved country”, this is my favorite song.

Λυδια-Μοχι

Το όνομα μου είναι Μοχι. Είμαι 17 χρονών, από το Αφγανισταν. Η αγαπημένη μου εποχή είναι το καλοκαίρι, γιατί έχω χρόνο για διακοπές, νιώθω ελεύθερος και μπορώ να πηγαίνω για κολύμπι που μου αρέσει πολύ.

Ελενη- Σαρβαρ

Το όνομα μου είναι Σαρβαρ. Είμαι 16 χρονών, από το Αφγανισταν. Αγαπώ το φθινόπωρο επειδή τα φύλλα παίρνουν ωραία χρώματα, αν και το αγαπημένο μου χρώμα είναι το γαλάζιο του ουρανού.

Λυδια- Σαχιν

My name is Sahin. I am 15 years old, from Iran
If I made an advertisement about my country, I would surely show Iran’s famous rugs, the Milad tower- where the radio station is located- and the new airplanes bought by the state. But I would also show a photograph of ruined monuments and I would speak for the people of Iran...the simple, the humble people.

Σοφια- Εχσαν

Το όνομα μου είναι Εχσαν, είμαι 17 χρονών, από το Αφγανισταν
Η ζωή μου είναι σαν ετοιμόρροπη σκάλα που διαρκώς χάνει την ισορροπία της. Όπως ακριβώς και ο πόλεμος στο Αφγανισταν. Στη χώρα μας έχουμε πόλεμο εδώ και 34 χρόνια. Τα σπίτια μας είναι ισοπεδωμένα. Πολλοί από μας έχουμε χάσει γονείς και αδέρφια στον πόλεμο και από τρομοκρατικές επιθέσεις από κακούς ανθρώπους.

Αλεξανδρα- Αμαρ

My name is Amar. I am 15 years old, from Syria
I love my country and I want to return to my city, Aleppo.

Δομνικη- Χαρης

Το όνομα μου είναι Χαρης. Είμαι 16 χρονών, από το Πακιστάν.
Γεια σας. Σε αυτό το χαρτί γράφω για τις όμορφες και τις άσχημες
στιγμές της ζωής μου. Τρία χρόνια τώρα περπατάω.... Με
βοήθησε ο θεός και τα δυνατά μου πόδια...τρέχω γρήγορα.

Λυδια- Ιμπραχιμ

My name is Ibrahim. I am 17 years old, from Syria.
I lived with the time and the people. Time is a liar, I heard them
saying. But I saw that the traitors and the liars are people. Life is a
pint of bear and cigarette, so we can forget...

Κωνσταντινος- Ζολμαν

My name is Zolman. I am 15 years old, from Afghanistan
In 2015 I was forced to leave my country because of the Taliban
attack in hometown.

Μαρινα- Ραφ

My name is Raf. I am 15 years old, from Syria.
Syria weeps.
The land that used to be paradise on earth, the land that where
there was always peace.
The land whose inhabitants where proud to be called Syrians.

Just like I was.
The war turned this paradise into hell.

Syria weeps...

ΤΕΛΟΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ

Σοφια- Εχσαν

Θέλω να σας εξηγήσω για το λόγο που εμείς φεύγουμε από τη χώρα μας και μεταναστεύουμε στις δικές σας. Ηρθαμε σε χώρες σαν τη δική σας επειδή κινδύνευε η ζωή μας. Κάποιοι από εμάς δεν έχουμε πια σπίτι, μαμά, μπαμπά και αδέρφια. Δεν ηρθαμε για διασκέδαση. Αναγκαστήκαμε να έρθουμε.

Λυδια- Σαχιν

I made this journey with the help of my parents. They were the ones who gave me the right to keep on dreaming. I was also supported by my relatives that live in Norway. I would very much like to live with them.

Αλεξανδρα- Ταγιαμπ

There was terrorism in my country. This is the reason I left. The terrorists destroyed the schools and didn't allow us to continue our studies. I don't like the war and fighting. So I left school, I left my country. My life is in great danger.

Λυδια- Μοχι

Ένας μεγάλος πόλεμος ξέσπασε στη πατρίδα μου! Αναγκάστηκα να φύγω από τη πόλη μου. Αυτό το ταξίδι είναι ότι πιο σημαντικό έχει συμβεί στη ζωή μου. Είναι αυτό που άλλαξε όλους τους στόχους και τις ελπίδες μου. Για πολύ καιρό ταξίδευα στο Ιράν και τη Τουρκία με ότι μέσο μπορεί κανείς να φανταστεί. Με βοήθησαν η θέληση και η ελπίδα ότι θα φτάσω σε ένα ασφαλές τόπο.

Ελενα –Mustafa

I went to Turkey but when we left for Greece our boat broke down in the middle of the sea. It was 3a.m everyone was desperate, everyone said we were going to die... A quarter of an hour later the police came and they put us in their boat. They took us to an island. I had hope. I knew that somehow we would be saved. I left my country for a better future. I feel calm because I know I did the best I could.

Αλεξανδρα- Αμαρ

Now I am in Greece. I feel great loneliness at this point of time. I feel as I am nothing.

Δομινικη- Αχμετ

I long for freedom and I love my homeland deeply. Freedom has planted hope in the souls of the children that shed their blood for it. This hope is what the forces of war tried to ravaged.

Κωνσταντινος- Ζολμαν

This was not a normal journey. It took tree months until I managed to reach Greece. There were many days when I had nothing to eat or drink. I almost drowned in the Aegean sea. Maybe it was my parents blessings, maybe some miracle happened, and I finally made it here. During the journey I got along with everyone and tried to keep a clear mind. This helped a lot. Many oft the people I traveled with drowned in the sea or died of hunger and thirst. What saved me was Allah and my parents blessings.

Αλεξάνδρα

**Με ρώτησαν ποιο είναι το ωραιότερο μέρος για μένα.
Απάντησα ότι είναι η πόλη μου στη Συρία, εκεί όπου γεννήθηκα και μεγάλωσα.**

Δομινικη- Χαρις

Τώρα ζω εδώ στην Ελλάδα. Μπορεί να σας φαίνεται παράξενο, όμως η δυσκολίες που συνάντησα όταν ορθά στην Αθήνα ήταν περισσότερες από αυτές που αντιμετώπισα στο ταξίδι μου. Φτάνοντας εδώ δεν ήξερα τη γλώσσα και δεν μπορούσα να μιλήσω σε κανέναν. Δεν ήξερα τον τρόπο ζωης και δεν μπορούσα

να λύσω βασικά προβλήματα. Στην αρχή έμεινα με κάποιους γνωστούς και μετά έκανα αίτηση για το ξενώνα. Τώρα μένω εδώ. Πηγαίνω στο σχολείο, μαθαίνω ελληνικά και παίζω με τα υπόλοιπα παιδιά.

Σοφια- Εχσαν

Θέλουμε να μας βοηθήσετε να μάθουμε τη γλώσσα σας και να γνωρίσουμε τον πολιτισμό σας. Όταν βλέπετε ένα μεγαλύτερο σε ηλικία παιδί να πηγαίνει σε μικρότερη στο σχολείο, μη το κοροϊδεύετε. Βοηθήστε τον, υποστηρίξτε τον!

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Μαρινα-Ραφ

My friends, I am writing a few words with a blue pencil. I write this letter because I want to speak. To speak not only to those I will meet someday, not only to those I have already met in my journey, but also to the young people in Europe that I will never meet! I also write to the friends with whom, once we lived together back home.

Κωνσταντίνος – Ζολμαν

I was asked to draw my life and I drew a line of trees. The story of these trees resembles my story. Ever since I remember myself I was like a small green tree. I grew up, like all small trees. My parents, like earth, watered me and gave me whatever I needed. But suddenly everything changed. Destruction took the place of good times. The war started. And I found myself like a small, weak tree in the middle of the storm. I had to leave, there was no other choice. So I set off for an unknown destination.

Ελενη- Σαρβαρ

Μου αρέσει να παρατηρώ τα δέντρα, γιατί μου θυμίζουν τη ζωή μου και την οικογένεια μου. Δέντρα ψηλά και με πολλούς καρπούς μου φέρνουν στο νου εικόνες της καλής ζωής που είχα όταν ήμουν μικρός. Μου φέρνουν στο νου και τη γέννηση της αδελφής μου που χάρισε καινούριο φως στο σπίτι μας. Δέντρα ξερά και χωρίς

φύλλα μου θυμίζουν δύσκολες στιγμές απώλειας, που έγιναν αιτία να μαραθεί αυτή η οικογένεια.

Λυδία – Ιμπραχίμ

My favorite place is the sea. With nostalgia and love I remembered the days I was swimming in Tartus, in Syria, and in swimming pools in Damascus. When I swim, I feel the blood run fast in my veins.

Αλεξάνδρα - Φαριντ

Οι καλύτερες αναμνήσεις για μένα από τη Συρία είναι όταν μαζευόμασταν με την οικογένεια μου, τρώγαμε όλοι μαζί και γελούσαμε. Μου λείπει η Δαμασκός και οι παλιές γειτονιές. Ελπίζω να μπορέσω να γυρίσω πίσω και να ξαναζωντανέψω τις αναμνήσεις μου. Ονειρεύομαι να ξαναγυρίσω στη Συρία για να ξαναβρεθώ με τους γονείς μου και να φάμε μαζί. Να συναντησω τους φίλους μου, να πιούμε και να καπνίσουμε.

Λυδία- Σαχίν

If I drew my life on a piece of paper, I would put down my worst experiences. But I would also put the best. You would find everything on this drawing. I would do that so you could see it too. My best memories are from the time I lived in Iran with my parents. I remember the time when my father, my friends and I would play, go to the beach and the gym. I also had a dog that I loved a lot. But even then not everything was all right. My worst memory is when my mother separated from my father and I never saw her again.

Ελενα- Σαλμαν

Αν μπορούσα να φέρω κάτι από το παρελθόν στο νέο μου σπίτι αυτό θα ήταν το σκυλάκι μου και τα πουλιά που είχα κάποτε στο Πακιστάν. Νομίζω πως θα έχω πάντα στο μυαλό μου και το πάρκο που είναι κοντά στο πατρικό μου σπίτι.

Αλεξανδρα- Ταγιαμπ

I dream of the moment when I will be with my family. My family, and especially my mother, is my very first thought when I wake up in the morning.

I'm still very young but, if my life is on my side, I would very much like to do something good for my country. I also hope that someday there will be peace and I can go back...

Λυδια-Μοχι

Υπάρχει ένας τόπος πάνω στη γη που αγαπώ περισσότερο απλούς τους άλλους. Είναι ο κήπος του θείου μου, ένας κήπος γεμάτος δέντρα, γεμάτος φρούτα και μια πηγή που αναβλύζει γάργαρο νερό. Όταν δεν ένιωθα καλά, εκεί πήγαινα για να ηρεμήσω. Αν μπορούσα να μιλήσω σε αυτόν τον κήπο, θα του έλεγα: «Εύχομαι τώρα που είναι καλοκαίρι όλα τα αμπέλια σου να είναι γεμάτα καρπούς. Μου λείπεις παρά πολύ. Θα ήθελα να καθίσω πλάι στη πηγή σου. Θα ήθελα να ήμουν εκεί, με τα πόδια μου μέσα στο νερό, και να ακούω μόνο το κελάηδισμα των πουλιών, τίποτα άλλο. Θα ήθελα να μιλήσω με τα «ηλικιωμένα» δέντρα που εύχομαι να ζουν ακόμα».

Δομινικη- Αχμετ

Now I feel like a street child because I don't know where I will be next. I hope that in the future I will see better days, that I will be a doctor, a surgeon. I wish to make a name for myself and be loved. But in order to make my dreams come true, I have to bear the difficulties...

ΤΡΙΤΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Μαρινα- Ραφ

Dear friends, my people die every day. When the war started we got separated and scattered everywhere, each one of us going to a different place. Families came apart, many people died. Most of

us live far away from our family and friends. Some still struggle. Some are at war still.

Dear ones, we were forced to leave seeking a life in peace. We went through a lot until we arrived in Europe. We trekked through woods, we were imprisoned, we crossed the sea. It was exhausted. It was cold. Icy cold. Unfortunately some didn't make it. They were lost on the way, in the sea...children, adults, fathers, mothers. When we arrived in Europe we faced hatred once more. But my friends, we must take care of each other. Love is above all. Because today we are at our home, but nobody knows tomorrow...

I hope whoever reads this letter, understands. I hope my voice reaches everyone, I hope it reaches all people.

Ελενη- Σαρβαρ

Την ημέρα που θα αποφοιτήσω θα δείξω το δίπλωμα μου στους γονείς μου και θα τους κάνω περήφανους. Τα αδέλφια μου θα σπουδάζουν και αυτά για να γίνουν επιτυχημένοι άνθρωποι. Θα τα βοηθήσω εγώ να τα καταφέρουν. Φαντάζομαι ότι κάποτε θα μπορέσω να πάω διακοπές στο Ιράν και στο Αφγανισταν, και έτσι θα δω τους φίλους και τους συγγενείς μου που ζουν ακόμη εκεί.

Αλεξανδρα- Αμαρ

I would like to go to Denmark to meet my brother who is already there and stay with him.

My dream is to be a famous swimmer.

Regards to all my loved ones.

Λυδια- Ιμπραχιμ

My dearest person is my mother. Sometimes it's like I can see her with tears in her eyes, her tears dripping in a glass jug.

Ελένη - Φαριντ

Ονειρεύομαι να γίνω πιλότος, για να μπορέσω να γυρίσω στην Ελλάδα και να σας ξαναδώ.

Δομινικη- Αχμετ

I dream that someday I will return to my country and see my parents and friends.

Λυδία- Σαχιν

Fortunately there is a place where I always went when I wasn't feeling well and needed to calm down. It is in Iran, in the town that I used to live, up on a mountain. On top of that mountain there is a café. It is not very crowded, it is always quite and you can sit and think. I liked to sit on a table in front that has the best view of the city. I miss that place a lot. If that table could hear me, I would say to it: « I wish you were here. Will I ever come back to find you? Will I ever find a table like you?»

Σοφία- Εχσαν

Ελπίζω σε έξι περίπου χρόνια να είμαι σε μια χώρα όπου θα μπορέσω να πραγματοποιήσω τα όνειρα μου. Ονειρεύομαι να σπουδάσω. Να τελειώσω τη σχολή μου, να παντρευτώ τον άνθρωπο που επιθυμώ και να ζήσω τη ζωή που θέλω, μια ζωή ευτυχισμένη. Στο σπίτι μου θα έχω μια φωτογραφία που μου έδωσαν οι γονείς μου, από τη παιδική μου ηλικία. Αυτή η φωτογραφία έχει πολύ μεγάλη αξία για μένα, γιατί είναι κάτι που έχω από αυτούς. Το σπίτι μου θα είναι η ελπίδα μου. Ελπίζω να ξεχάσω τον πόλεμο και τις δυσκολίες που έχω περάσει. Θέλω να ζήσω τις καλές μέρες του μέλλοντος.

Κωνσταντίνος – Ζολμαν

I would like to learn about the life of the children my age who have similar problems. To help them, along with other people, live in peace and go to school. After a long time and many difficulties I arrived in a foreign, but fertile land. I want to start a new life and grow up here. I want to give fruit and, along with other people, make good use of these fruit. I hope I will never, ever have to face such a storm again.

Ελεανα- Σαλμαν

Για μένα είναι σημαντικό να είμαι καλός άνθρωπος, και αυτό προσπαθώ. Για μένα ηρωας είναι ένα αγόρι που μπορεί να δείξει και να εκφράσει αγάπη για την πατρίδα του. Ένα αγόρι που...κάπως, κάποτε ένας σκύλος του έφαγε το αυτί! Αλλά αυτή είναι μια άλλη ιστορία.

Αλεξανδρα- Ταγιαμπ

I want to thank the Greeks. They are very kind.
Thank you.

Λυδια- Μοχι

Θέλω κάτι να πω σε εσάς, στα αλλά παιδιά της ηλικίας μου. Να εκτιμάτε την ειρήνη και την ηρεμία που επικρατεί στη χώρα σας. Ποσό θα ήθελα να ήμουν και γω στην πόλη μου και να χαμε ειρήνη! Ποσό θα ήθελα να ζω και να πηγαίνω σχολείο στη χώρα μου!

Ελενη- Σαρβαρ

Σας ζηταω λοιπόν να μην με βλέπετε μονό σαν αφγανο πρόσφυγα, αλλά να με δεχθείτε σαν έναν από σας. Θέλω να γίνω φίλος σας, ώστε να μάθω εύκολα τα ήθη και τα έθιμα της χώρας σας. Θέλω να γίνω σας εσάς, να ζήσω όπως εσείς. Σας ζηταω να είστε ευγενικοί και φιλικοί μεταξύ σας. Ο πόλεμος φέρνει μονό δυστυχία.

Δομινικη- Χαρις

Ονειρεύομαι να έχω δυο σπίτια. Ένα εδώ και ένα στο Πακιστάν. Να έχω έναν άσπρο σκύλο και μια γάτα. Να μένω μαζί με φίλους. Θα ήθελα ακόμα να «φέρω» ένα γήπεδο βόλει από το παρελθόν. Αλλά αυτό δε γίνεται. Έτσι θα ήθελα να φτιάξω ένα ίδιο με εκείνο που υπάρχει στην πόλη οπού ζούσα στο Πακιστάν. Πώς να αποχωριστώ τον πιο αγαπημένο μου τόπο πάνω στη γη; Εκεί οπού συναντούσα τους φίλους μου και περναγαμε τέλεια; Σκέφτομαι ποσό θα μου λείψουν. Θα τους ξαναδώ άραγε; Κάτι

τέτοιες στιγμές φανατίζομαι πως θα ήταν αν είχα φτερά και μπορούσα να πετάξω για να ξανασμίξω με τους φίλους μου. Πόσο ελεύθερος και χαρούμενος θα ένιωθα τότε!

Κωνσταντίνος – Ζολμαν

One last thing I would like to tell you is about a magic flower. This flower gives off a magnificent fragrance. Whoever touches the flower bears its fragrance and smells beautiful forever. But if it stops being watered, the fragrance is lost and the flower dies from sorrow. I never want this flower to fade. I wish it could live forever. Because I want to enjoy its fragrance forever.

Αλεξανδρα- Χαμιντ

My name is Hamid. I am 16 years old, from Pakistan.

I write this talisman letter
And I write it with freedom,
Not because I have to.
If I live, I will see you
If I die, you will have my talisman...

Μαρινα- Μουσταφα

No place on earth is like home.
I have only one thing to ask you. Forget me not